

[Grøndahl.]

radiofonien, at et privat foretagende kan skaffe sig så mange lyttere, tilmed uden at det koster staten noget som helst.

Hvis man mener det ærligt med det store forlig, hvis formål jo er styrkelse af statsfinanserne, må man naturligvis stemme imod dette lovforslag, som vil betyde millionudgifter, medmindre man vil berøve befolkningen opfyldelsen af et behov, som den øjensynlig har. Regeringen kan vel næppe gå så langt af hensyn til sin fejlagtige fornemmelse af internationale og nationale forpligtelser og kan for øvrigt heller ikke påberåbe sig andre grunde. Det eneste sikre er udgifterne, og vi mener, at det i den øjeblikkelige situation er fuldstændig meningsløst at gennemføre dette lovforslag. Vi må anbefale at stemme imod.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Jeg vil gerne takke de ærede ordførere fra de partier, som har givet tilslutning, og takke udvalgets flertal for den tilslutning, der er kommet til udtryk ved afgivelsen af betænkningen her til anden behandling.

Det ærede medlem hr. Ib Thyregod indledte med nogle bemærkninger, som efter min opfattelse egentlig burde være overflødige, fordi det drejede sig om et spørgsmål, der blev diskuteret ved sagens første behandling, hvor jeg redegjorde for, hvorfor lovforslaget først blev fremsat den 3. april. Jeg forklarede dengang, at årsagen til, at det ikke var kommet forinden, var, at spørgsmålet skulle behandles i Nordisk Råd, og at jeg over for folketingets højtærede formand i den fremsættelsesskrivelse, der fulgte med lovforslaget, havde gjort rede for, hvorfor lovforslaget kom på det tidspunkt.

Selv om lovforslaget nu altså kom efter den 15. marts — inden hvilken dato vi jo bestræbte os for at få de lovforslag frem, der skulle gennemføres i denne samling — synes jeg ikke, det ærede medlem havde ret i, at der har været meget kort tid til behandling af dette lovforslag, idet der dog fra den 3. april til i dag er gået godt 2 måneder, og så vidt jeg erindrer, har vi gennemført meget vidtrækkende lovforslag i det høje ting fra den ene morgen til den næste aften, forslag, der har haft en meget mere vidtrækkende karakter end det-

te. Der har altså, synes jeg, været rigelig god tid for udvalget til at drøfte hele det problemkompleks, der kan siges at foreligge i forbindelse med en sådan lovgivning.

Det ærede medlem var inde på spørgsmålet — det var det ærede medlem fru Hanne Budtz også — om det folkeretsstridige og mente ikke, at man havde fået tilstrækkelige oplysninger herom i udvalget. For mig står det sådan — det er der heller ingen der har bestridt — at professor Max Sørensen er så anerkendt en mand på dette område, at man fuldt ud kan gå ud fra, at selv om vi var gået videre ud efter oplysninger, havde vi ikke fået andre udtalelser på dette punkt. Det ærede medlem hr. K. B. Andersen kunne jo her bl. a. oplyse om, hvad professor Ross mente om dette spørgsmål, og jeg tror altså ikke, der havde været nogen mulighed for at få noget andet bedømmelsesgrundlag frem vedrørende det folkeretsstridige. Der er i hvert fald ingen tvivl om, at den erklæring, professor Max Sørensen har afgivet, dækker den opfattelse, som vi i regeringen har vedrørende dette problem.

Det ærede medlem hr. Ib Thyregod mente også, at der var givet for lidt oplysninger i udvalget om de tekniske spørgsmål. Nu synes jeg jo nærmest, at udvalget er blevet overbebyrdet med tekniske beskrivelser; dels har Radio Mercur jo spillet ud med, hvad de kunne finde på, dels har post- og telegrafvæsenet svaret med en meget omfangsrig skrivelse på de udtalelser. Radio Mercur har fremsat. Men for mig er det nu mere enkelt, for sagen er jo den, at der ikke kan være nogen tvivl om, at når den danske radio skal have det tredje program, som nu er en kendsgerning — det er vedtaget i radiorådet, at man vil oprette det tredje program — og hertil bruge de bølglængder, der er til rådighed, er der ikke mulighed for flere landsdækkende programmer.

Men selv om der nu var en sådan mulighed — lad os nu forudsætte, at der var det — kan jeg ikke se, at det på nogen måde berettiger til at gå ind for, at piratradioen Mercur skulle have lov til at fortsætte, for hvis man sagde, at Radio Mercur, hvis der var tekniske muligheder for det, skulle fortsætte, måtte konsekvensen da være, at der samtidig blev givet adgang for alle